

Perilla la pesca de l'anxova a la Costa Brava

Els exemplars que es pesquen a les comarques gironines són cada vegada més petits

Perilla la pesca de l'anxova a la Costa Brava

F. BENEJAM | GIRONA

Els biòlegs marins de la Universitat de Girona (UdG) Josep Lloret i Marta Muñoz han participat en un estudi internacional liderat entre d'altres per l'Ifremer (l'institut oceanogràfic de França) que desgrana els motius pels quals en només 10 anys la biomassa de les anxoves i les sardines s'ha dividit per tres, passant de les 200.000 tones a menys de 67.000. És a dir, el nombre no ha disminuït, però sí que ho ha fet la seva mida.

L'estudi basa les seves investigacions en l'àrea del golf de Lleó, «una zona que també pot aplicar-se perfectament a les costes gironines», apunta Lloret. Aquest investigador explica que en els

últims anys les captures no han disminuït tant en nombre com en qualitat. «El greix de les sardines i les anxoves ha baixat de manera generalitzada, i les talles també s'han reduït fins al punt que ja no es troben exemplars grans».

Els resultats de les proves fetes en estòmacs de sardines i anxoves revelen que des dels anys 90 aquests peixos han patit una davallada important de la ingesta de proteïnes. Els biòlegs apunten a la hipòtesi d'una pèrdua de qualitat del seu aliment, plàncton: «menys qualitat vol dir menys energia, menys greix i menys creixement».

El treball de Lloret i Muñoz ha permès descobrir que, a banda dels efectes de la sobrepesca, «hi ha factors ambientals molt importants que estan contribuint directament a aquest fenomen». Els biòlegs han descobert que, per exemple, la disminució de la descàrrega de sediments dels grans rius (com l'Ebre o el Roine) provocat pels nombrosos tranvasaments ha suposat una tallada dràstica del suministrament d'aliment per al peix blau.

També han observat com l'augment dels efectes dels paràsits com l'anisaki sobre les sardines i les anxoves ha anat creixent últimament. «El peix blau sol viure en zones del "Mediterrani fred", com és el nostre cas. Però l'augment de la temperatura del mar ha provocat la proliferació de paràsits que es desenvolupen millor en aigües més càlides».

Per últim, Lloret també enumera la sobrepesca com un dels factors influents en la pèrdua de greix del peix blau. «No és exclusivament un problema de la pesca, però sí que és cert que hi influeix bastant», afirma recordant que fa deu anys la pesca d'aquests peixos en temporada d'hivern era menor, tot i les vedes actuals.

El fet que el problema tingui múltiples causes fa que les solucions siguin difícils de portar a terme, admeten els científics. Lloret creu que incidir en l'aturada dels tranvasaments fluvials i més control de la pesca podrien mitigar els efectes de la pèrdua de greix corporal d'aquests peixos. Hi ha factors com l'escalfament global del planeta (amb la consegüent pujada de la temperatura marina) que estan subjectes a polítiques globals.

El principal problema, segons Lloret, no és tant la desaparició de les sardines i anxoves de la costa, sinó més unes mutacions irreversibles que facin inviable la seva rendibilitat a l'hora de pescar-les.

[img:/elementosWeb/gestionCajas/DGI/Image/anxova.jpg]

Els pescadors fan una crida a una activitat responsable

El Departament d'Agricultura es va reunir fa una setmana amb representants de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors (FNCCP) i de les federacions provincials de Barcelona, Tarragona i Girona, i també científics del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i de l'IFREMER (França), per abordar aquesta situació.

En aquesta reunió es va avaluar la situació i es van plantejar possibles accions de caire biològic i sobre la comercialització del producte i la reducció de costos. El responsable de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors, el blanenc Eusebi Esgleas, va explicar que la situació és «greu», tant a Tarragona amb la sardina i el seitó com a les comarques gironines amb l'anxova.

De fet, amb la situació crítica de la pesca de la sardina que es viu a Tarragona el sector estudia impulsar la formació d'una organització única que assumeixi la comercialització del peix blau seguint un control rigorós sense necessitat de perdre competitivitat.

«El plàncton no alimenta com abans, i això és degut a la contaminació. El Mediterrani està ple de micropartícules de plàstic que afecten a l'alimentació de l'anxova i fan que no creixi tant com abans», assegura Esgleas. Pel representant dels pescadors, això està tenint un impacte econòmic molt negatiu per al sector. Segons indica, el sector és conscient que si no s'actua ràpid i amb contundència els problemes poden tornar-se irreversibles «i afectar de retruc a les captures d'altres espècies més grans».

Tanmateix, Esgleas va afirmar que «sovint es culpa alegrement a la sobrepesca de tots aquests problemes, quan en realitat aquí el que hi ha és també un problema de contaminació que ens afecta a tots».

En aquest sentit, el representant dels pescadors catalans va assegurar que no accepta «que tota la culpa recaigui sobre nosaltres» però va fer una crida a tot el sector per prendre consciència de la situació actual: «Tinguem la culpa o no, la nostra responsabilitat és relacionar-nos amb el mar tal i com està actualment».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/03/21/perilla-pesca-lanxova-costa-brava/773770.html?utm_source=rss